

ABONAMENTUL.

Un an 80 cor. (60 lei)

1/2 an 40 „ (30 lei)

1/4 an 20 „ (15 lei)

Olună 7 „ (5 lei)

Un nr. 30 fil. (25 bani)

□ □

Unirea

ZIAR NAȚIONAL — APARE ZILNIC.

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 1 cor., a doua
și a treia oară 80 fil.

Manuscrite sunt a se
trimite la Redacția
„UNIRII“ Blaj.

□ □

Intervenție

a cerut guvernul maghiar, dacă se poate numi guvern adunătura din anturajul lui Béla Kun.

In ceasul al doisprezecelea, decretul guvernamental stabilește pedeapsa cu moarte pentru aceia, cari ar lovi în străini. Aceasta după ce până acum au avut mână liberă, să schingiuiască și să jefuiască pe locuitorii pașnici și inofenzivi.

»Independance Roumaine« spune, că Kun ar fi cerut armistițiul Românilor, iar alte ziare amintesc de intervenția ce ar fi cerut-o o delegație de unguri, oferindu-se să lupte alături de Români și Cehi împotriva guvernului actual și a tuturor bolșevicilor ajunși la putere.

Noi credem, că nu trebuie luat în serios nici un ofert, nici altul.

Kun Béla, după cum a știut să organizeze un număr foarte numărös de trupe regulate și de bande, opunând la început o rezistență destul de serioasă, va ști și acum să se descurce singur și să descurce țara din haosul în care a trebuit să ajungă în mod fatal, pe urma politicii descreierate, ce a purtat.

Iar la o cooperare a trupelor româno-cehe alături de cele ungurești — întru cât mai există de aceste — nu se poate gândi decât un nebun.

Să nu se gândească deci nimeni la compromisuri, când ceasul mult dorit al răfuielii definitive — e aci.

Evenimentele să-și urmeze deci cursul lor, spre apropiatul desnodament final.

Dacă ungurii au dorit războiul cu orice preț, li-s'a împlinit dorința; dacă s'au asvârlit singuri în brațele bolșevismului muscălesc să iasă singuri din încurcătură, cum vor putea.

Să se reculegă, dacă mai pot în ceasul al doisprezecelea, înțelegând abia acum, la ce dezastru duce o politică de șovinism turbat, și o dulce și nedespărțită fraternizare cu — *Jidanii*.

Chestiunea învățătorilor penzionati.

In deplin acord cu aceste scrise în „Gazeta Transilvaniei“ Nr. 65 din 3 Aprilie a. c. de „Un penzionat“ sub titlul: »Soartea miseră a pensionarilor de azi« sunt sigur, că dau expresiunea majorității dintre D-Voastră, stimați colegi de suferință, când la acest loc, m'am determinat, a atinge mai în special, »Chestiunea învățătorilor penzionati«, care mai mult ne privește.

In congresul învățătorilor, care s'a ținut anul acesta aici la Sibiu s'a adus la ordinea zilei, și aceasta arzătoare chestiune, dar ne fiind un număr mai însemnat din corpul nostru al penzionatilor, s'a trecut peste ea în mod foarte superficial, cerându-se urcarea penziunii la dublu.

E drept, că învățătorii de acum, ca unii, cari deși nu sunt retribuți după cum cer jurstările de acum, totuși sunt cu mult mai bine dotați, ca noi antecesorii dâșilor, și în cazul penzionării, care ar urma, dublul acela, de care e acum vorba, mai mult ar însemna.

Dublul nostru însă, n'ar fi pentru noi mare mângăere și ajutor — dacă luăm în considerare, că majoritatea dintre noi, sunt trecuți la penziune cu suma sub 50 cor. lunar.

Și rogu-vă frumos, ce-ar însemna sumele acestea minimale,

în aceste vremuri extrem de grele?

Apoi noi și familiile noastre, cari am suferit și am dat în ogorul înțelenit al luminărei tineretului nostru național, o viață întreagă, neremunerați nici ea cel din urmă păstor comunal, desprețuiți și de unii și de alții, ajunși acum la invaliditate, numai aceasta soarte am meritat?

Averi nu avem, pentru că bine e știut, că majoritatea învățătorilor noștri, ca și neamul din care facem parte, sunt în genere lipsiți de averi ereditate.

Capitale, din salariile noastre demne de compătimit, n'am putut strânge, ca acum se avem și noi cum se zice „bani albi, pentru zile negre“.

Acum, când scăpând de un stăpân mașter, și fără milă, care deși nedrept față de noi totdeauna văzând greutățile timpurilor ce străbatem, nu de milă, ci de rușine și cu mare viclenie, ca să ne prindă din nou în mreja sa, în anii aceștia de o mare criză, ne-a duplicat și nouă amărătele penziunii.

Acum însă, eând în urma faptelor sale nevrednice s'a spulberat aceasta urgisită stăpânire aziatică, și am ajuns a ne avea o Stăpânie mai umană, care e sânge din sângele nostru, cutezăm cu toată încrederea, a ne ridica glasul nostru de adâncă durere, către Inaltul for competent, către On. Conziliu dirigent al resortului respectiv pe care îl rugăm cu profund respect, se binevoiască, luând în conziderare trecutul nostru atât de umilitor, în cecece privește dotațiunea noastră minimală, și a regula penziunile noastre amăsurat vremurilor critice prin cari trecem, și până atunci a fi și noi părtași de acelea favoruri, de cari sunt beneficiați și colegii noștri activi, ca: adaus familiar, adaus de scumpete, bani pentru haine și favor de călătorie redus.

Și noi cred, că merităm o soarte mai bună, nu să fim muritori de foame!

Toma Simu.

Aviz agricultorilor.

In decursul războiului mondial s'a dovedit și mai mult de advărată zisa, că lipsa a învățat pe oameni toate măestriile. In decursul războiului oamenii au inventat pe lângă multe mijloace, — fiind la ordine omorul și pustiul, — de luptă și de distrugere, și altele de mare folos pentru viața practică a lor. Astfel, după ce se prevedea, că prin războiul contingentul animalelor domestice, și cu deosebire al vitelor de jug se împuținează, ceea ce este în prejudetul agriculturii, pe când pâinea de toate zilele este neapărat de lipsă, mecanicii au început a se ocupa și cu idea de a inventa reevizite practice pentru cultivarea pământului.

In trecutul mai de aproape, ce este drept, s'au inventat multe specii de mașini agricole, cari au înlesnit cultivarea pământului, și au sporit producțiunea de cereale. Multe dintre aceste însă sunt greu de transportat pe drumuri de câmp cu poduri rale, și foarte costisitoare. Din cauza aceasta sunt folosite exclusiv numai de proprietarii avuți cu proprietăți extinse. Economii de rând sunt avizați și astăzi la plugul cu vite de jug. După ce însă acestea s'au împuținată, și prețul lor s'a urcat în așa măsură încât cel ce nu le are, este o imposibilitate a și-le cumpără, el este silit a abandona plugăritul.

Chestia este: ce va fi atunci, când agricultorilor li-se va împărți încă pământ?

In ajutorul micilor proprietari în acest caz le vine în ajutor englezul Henry Ford cu „tractorul“ inventat de dânsul, un instrument pentru arat fără vite de jug.

Acest mecanic, care în fabricarea de automobile a făcut revoluțiune, pe proprietatea sa a conceput ideea, de a construi un automobil mai mic, și mai puțin costisitor, cu care să se poată trage plugul în loc de vitele de jug. Ideea a realizat-o inventând autoul său numit „tractor“ sau „calul de oțel“.

Se zice, că tractorul acesta nu costă mai mult decât prețul a doi cai. Conzervarea lui în stare bună nu întrece spesele cu susținerea unui cal și împlineste munca alor patru cai. Construcțiunea este atât de simplă, încât și un agricultor cu puțină cunoștință mecanică îi poate învăța manipularea și dirigerea.

Un astfel de rechizit economic numai în împrejurările actuale, când totalul vitelor de jug a ajuns la minim, dar și în viitor va face agricultorilor mare serviciu în purtarea mai intensivă a agriculturii.

Henry Ford până în prezent nu a pus în serviciul plugarilor invențiunea sa, pentru că nu a vrut a ieși la lumină cu un lucru imperfect. După ce după mai multe probe făcute pe moșia sa, calul său de oțel l-a adus la gradul de perfecțiune, nu va întârzia a-l pune în serviciul agricultorilor și ca să se poată răspândi cât mai îngrabă, nu-și va susține privilegiul, ci va concede fabricarea și de alți mecanici.

Calul de oțel al lui Ford — cum se zice — poate fi aplicat și la trăsuri pentru alte treburi. Vom vedea.

S.

Simptoame caracteristice la pruncii școlari.

La începutul școlii din 1 Faur multe simptoame caracteristice s'au observat la pruncii școlari. Credeam, că cea mai grea va fi desbărarea de l. maghiară, dar m'am înșelat. În prima zi de școală le-am spus: cărțile ungurești, — în foc! Și ce să vezi, nici carte ungurească n'a mai rămas în sat, ba încă și cele trebuincioase încă au ajuns în coșul cu cenușa. Apoi le-am spus: de azi înainte nu mai învățăm ungurește, a fost prea mult, ne-am amărit destul c'o limbă, pe care n'o înțelegeam, acum însă am scăpat de frica ei. Credeam, că vor plânge și nu voiu fi în stare a-i împăca, însă o, ce bucurie îi cuprinse, un tumult, o gălăgie: „Mă nu învățăm ungurește! Mă, câte cărți ungurești ai aruncat în foc? Eu, 5. Eu, 6. Oare n'a rămas încă nearuncate?“ După ce s'au isprăvit laudele și vitejiile le-am spus, că mie totuș nu-mi vine a o șterge, să fi auzit apoi: „Nu umblăm altul la școală! Nu umblăm, așa-i că nu umblăm?“ I-am liniștit că l. maghiară e ștearsă pentru totdeauna numai mu-mi faceți altă gălăgie. Mi-ar fi plăcut mult dacă contele Apponyi ar fi fost de față, care, — abstrăgând dela muștrările con-

științei, — și-ar fi părândat ochii la fețele palide, ce-a creat legea lui și până când treceau pe dinaintea lui toate legile și ordinațiunile create de el, copiii — în elanul lor de însuflețire — și-ar fi înfipt mâinile în barba lui stufoasă.

*

Mai caracteristic pentru băeți a fost însuflețirea națională. Îi vedeam pe uliți cu cei mari admirând treicolorul și cântecele naționale, ba își făceau stegulele din sdrență și înșirați militărește cântau: „Deșteaptă-te Române“ și strigau „Trăiască România Mare!“.

O transformare radicală a suferit disciplina și atențiunea. Frica de pedeapsă nu mai are rezultat. Astăzi disciplina nu se mai poate susține ea bățul, ca altădată. Trebuie să fi-i tare prudent. Eu — până când instrucțiunea nu va repăși în ogașele ei regulate — singurul mijloc de disciplină folosesc: enarări din vitejia soldaților noștri. Băeții ascultă cu cea mai încordată atenție, dar îndată ce vorbesc de scrisul pe tablă, s'a isprăvit. Ca să pot ieși iarăș din încurcătură le promit, că îndată ce isprăvim cu scrisul încep povestea mai departe. Nu trec 5 minute și te trezești cu un zgomot infernal: „Eu am gătat. Eu mai am un sir“. În fine: „toți am gătat spune-ne mai departe!“ Nu-i vorba învățarea merge repede și cu multă ușurință atât pentru școlari, cât și pentru învățător. Numai acum vedem la ce muncă grea am fost expuși prin legea lui Apponyi.

Dar poveștile se epuizează odată și atunci?... Noroc însă, că anul școlar se gata. Ce va fi însă la toamnă? Aviz Dilor ce pregătesc planul de învățământ.

Frați învățători!

Când neamul românesc — după multe veacuri de suferințe — își trăiește acum apogeul însuflețirii, ar fi păcat, că pe prunci să-i oprim de-a lua parte din ea; legându-i prea tare de litere, căci ei sunt fala zilelor de mâne. Tot ce le veți povesti va forma baza caracterelor viitoare. Și prin asta — cred, — că mai mult serviț facem neamului nostru, decât cu toate abecedarele și legendarele.

țibleşanul.

* Trimițătorii de epistole închise sunt recercați, în propriul lor interes, să nu lipească plicurile. — Prin lipirea plicurilor să îngreunează censurarea și se întârzie spedarea epistolelor.

Ordonanța Nr. 28.

12 Aprilie 1919.

Noi, comandantul trupelor din Transilvania pe baza 32 și 75 din titlu 2 adițional codul de justiție militară, în interesul siguranței armatei și pentru apărarea țării.

Ordonăm:

Pentru întreg cuprinsul Transilvaniei considerat zonă de operație;

1. Toți supușii: Unguri, Germani, Bulgari, Austriaci, Turci și Ruși de ambele secse, precum și băeți de la 16 ani în trecere prin Transilvania s'au stabiliți provizor în urma datei de 1 Novembre 1918, sunt obligați, în termen de 3 zile, de la data când prezenta ordonanță devine executorie, a se prezenta la Comenduirile de Piață sau în lipsă la comisariatele de poliție ori la secțiile de jandarmi în orașele sau comunele rurale în raionul căroră își au reședința, având asupra lor acte justificative pentru stabilirea identității și situațiunei lor.

2. Toți hotelierii hangii, cei ce închiriază camere mobilate, precum și ori ce alte persoane care ar adăposti un asemenea străin sub ori ce formă, sunt datori a face declarațiuni despre aceasta, la Comenduirile sau circumscripțiile respective ori la secțiunile de jandarmi în termenul indicat mai sus.

3. În cazul când după ce va face declarația aci ordonată, vre unul din supușii străini mai sus indicați își va schimba locuința, este obligat ca chiar în acea zi să anunțe comenduirile sau comisariatele ori secțiunile de jandarmi respective, atât din raionul cărcia s'a mutat cât și în raionul celei în care se mută. Aceiaș indatorire au și persoanele prevăzute la articolul 2.

4. Este interzis pentru ori care nu posedă o autorizație specială valabilă trecerea liniei de demarcație sau încercarea de a trece această linie spre teritoriile încă ocupate de armata sau de bande ungare. Această interzicere cuprinde și pe Români.

5. Contravenienții la vre-una din dispozițiile de mai sus, se vor judeca și condamna, în primă și ultimă de pretorii militari, cu închisoare de **la trei luni la un an și cu amendă de la o sută la două mii de Lei**, oșebit de urmarirea și judecarea lor de **curțile Marțiale** ca spioni sau trădători, în cazurile când se vor socoti vinovați pentru aceste orime.

Constatarea contravențiunilor la această ordonanță se va face de Comisarii Regali, Comenduirile de piață, jandarmii și de poliție.

6. Ordonanța de față se va publica pe cât cu puțință în ziare, se va afișa în toate comunele la sediul pretoratelor, comenduirilor, polițiilor, jandarmeriilor, primăriilor, și se va aduce la cunoștință obștească prin bătae de tobă.

Indeplinirea acestor formalități se va constata prin procese verbale adresate de ofițerii poliției judiciare respective.

Această ordonanță devine executorie după ce vor trece trei zile libere de la indeplinirea formalităților de sub acest articol și se aplică numai celor deveniți culpabili în urma expirării acestui termen.

Data la Comendamentul nostru din Sibiu 12 Aprilie 1919.

Comandantul trupelor din Transilvania:

General MOȘOIU.

General PĂNĂITESCU
Șeful de stat major.

Exkaizerul

Vilhelm a declarat unui ziarist american, că mai bine se va sinucide decât să se prezinte înaintea tribunalului unde îl invită Aliții. Într'un expozeu lung atotputernicul de ieri se tânguiește, că a fost păpușă în mâna generalilor săi, cari niciodată nu l'au informat despre adevărata situație a frontului, nu l'au dus decât în părțile unde nu era nimic înfiorător, nu-l lăsau să asculte veștile ce veneau direct din front, nu i-au lăsat vre-un amestec special în pregătirea planurilor strategice. Este infuriat mai vârtos asupra faimosului „geniu“ Ludendorf și are simpatii mai mari față de Hindenburg. Spune, că toate vorbirile, ce le-a rostit, le-a spus la porunca directă a statului major pentru ca să ridice moralul „hinterlandului“.

În izbucnirea războiului n'a avut parte activă. Suhomlinov, fostul ministru de război rus este demonul războiului, Rusia este aceea, care a provocat războiul, iar nimicirea ei o atribuie pedepsei dumnezeiești.

Așa cearcă Vilhelm să se arate nevinovat ca un copil și să se deosească numai ca să fie legitimat înaintea lumii. Generalii, cărora le-a ținut înflăcărare discursuri dându-le toate decorațiile posibile, catastrofa dela Marne provocată de dorința de a intra cât mai năvalnic în Paris, cuvintele rosite armatelor bavareze și teutone cari au plecat împotriva României „stârplii nu armata, ci întreg poporul acesta“ și toate celealalte, nu au fost opera sa, ci a generalilor săi! Ziarele franceze, cari au adunat o mulțime de enunțaii de ale lui Vilhelm încă de prin 900, 905 etc. ne arată că chiar nefiind o personalitate așa marcantă, pecum dorea Vilhelm și-a impus puzura voința în butul tuturor piedecelor ce-i stau în cale. A delăturat generali, chiar pe Hindenburg, din adorarea propriului nimb și i-a rechemat când gloria sa o pretindea aceasta.

„Eu sum locoșinătorul lui Dumnezeu și vai de acela, care mi se împotrivesc“.

De-aceeaș pânură au fost dela împărat până la ultimul soldat. Mackensen a implinit dorința Kaizerului când a ucis în Muntenia pe blânsii copii rufani iar soldatul care a-mplânăat baioneta în piepturile lor știut, că o face pentru „vaterland“ și Kaizer“.

Mentalitatea tuturor a fost literată de mărirea și dorul de stăpânire și de setea de-a jefui tot ce au găsit bun și folositor pe unde au străbătut armele lor îndurătoare.

Conziliul Alițiilor știe pentru ce cheamă acum la judecată pe Kaizerul și generalii săi, știe pentru ce se folosește de atâtea represalii față de poporul de acasă.

Întreg poporul german și-a pierdut simțul de moralitate și pentru al cuminți cât de puțin nu se pot folosi argumente sufletești ci suferințe trupești îndelungate pentru a-i deschide ochii și ai aduce aminte, că nu în sălbătăcie e calea mării ci în stăpânirea de sine și-n înțelegerea drepturilor comune de cari trebuie să se bucure de azi înainte toate popoarele lumii.

Ovidiu Hulea.

De sub Vlădeasa.

— Din incidentul conchemării sinodului Arhidiecezan! —

Cea mai fierbinte dorință a clerului din întreaga provincie bisericească gr-cat a fost și este, ca sfătuindu-ne împreună în congres sau sinoade, să aflăm modalitatea cea mai potrivită, de-o parte, cum s'ar putea ajuta și conduce poporul ca să poată propăși pe toate căile ce ni-se deschid? de altă parte: cum am putea scăpa și noi preoțimea din atâtea greutăți și mizerii ce ne întâmpină cu deosebire în creșterea familiilor noastre pela școli în timpurile acestea extraordinar de grele?! Multele mizerii ce ne-au copleșit în timpurile acestea de grea cumpănă noi, preoțimea, le cunoaștem mai bine. Știm însă, că de câțiva ani încoace nici să ne adunăm în sinoade protopopești nu ni-s'a permis. Mizeriile s'au înmulțit și oamenii noștri de valoare parte au fost întemnițați, parte internați, parte înțimidați de satrapii timpurilor trecute. În gurile noastre au fost puse scâluse, ca să nu putem grăi. Dorința și voința noastră a fost călcată în picioare, deci nu ne-am putut organiza.

Acum când s'a ivit mândrul soare al libertății, când s'a rupt ferecătura dușmană de pe gurile noastre, când libertate avem, ca să ne putem împărtași cu colegială dragoste dorințele noastre, când putem înainta cererile noastre nu la guverne maștere, ci la scump sângele nostru, pare că un fior ne cuprinde și scârbă ne pătrunde în tot internul nostru, când suntem timbrați de: soviet bolșevist tocmai de acela care ar trebui să fie fruntașul nostru între fruntași, inițiatorul expresiunii tuturor doleanțelor noastre, binevoitorul și protectorul acelora dintre preoțime, cari au avut curajul să iasă odată din conservatismul bizantin, să rumpă lanțul fanariot și rușinos al umi-

lirei timide, și să dea în ziaristică expresiune cererilor noastre. Respingem cu indignare acest atribut nemeritat și întreit felicităm pe Ilustritatea Sa Dr. Vasile Suci, iubitul nostru vicar capitular, care cunoscând împrejurările timpului a avut fericita idee de a conchema sinodul Arhidiecezan.

S'a aflat dară modalitatea, ca în fine să se satisfacă dorințelor, cererilor și durerilor noastre, căci fie medicul cât de bun dacă proiectul nu spune ce-l doare, nu poate afla pentru el medicina cea mai potrivită și dacă nu plânge pruncul nici maică-sa nu-l nutrește la timp potrivit.

De unde vor ști durerile noastre chiar și părinții noștri, cari ne iubesc, dacă nu-le vom spune?! Noi am fost și suntem cei mai modești dintre toate clasele de funcționari, căci la străin nu am bătut la ușă, am suferit mai bine mizerie și cu lacrimi în ochi priveam la familiile noastre, căci din lipsa mijloacelor nu-le puteam crește pe cum doream. O mare parte din venitele beneficiilor bis., cari după dreptul canonic ar fi trebuit să treacă ca fundațiuni pentru familiile preoților mai mizeri și a credincioșilor, ca *menze academice* cel puțin la universitatea din Cluj, dacă nu și în alte centre, s'au strecurat pela alții... în proprietăți mari, din cari acum săcuii și ungerii își aroagă dreptul de a-se împărtași cu câte 15—20 jugere, acei secui cari ne jefuiesc și omoară mișelește pe trații și surorile noastre de un sânge. Noi însă cunoscând celealalte calități escelente... am tăcut, ma când s'au făcut acestea în măsură mai mică le-am și aprobat. — Din mizeria noastră ne-am creat fonduri și fundațiuni, am ajutat școlile și învățătorii mizeri, ne-am făcut tuturor toate. — Acum însă când toate clasele sociale să organizează, când și învățătorii noștri s'au mișcat pentru a căror subsistență mult ne-am sbătut, și cu mari greutăți le-am câștigat din repartițiile odioase pe popor modestele mijloace de subsistență. Acum când în noi să concentrează toate și dela noi să așteaptă toate, iar în loc de a fi aprepțate ostenețele noastre, ca răsplată avem de mulțori odii aceluiași popor, la acărui luminare și deșteptare am lucrat; am avut odii dușmanilor străini, cari știau foarte bine, că lipsit acest popor de preoțimea lui mai ușor l'ar fi absorbit; ma uneori eram uțați și de superioritatea noastră bisericească, carea fiind în prea mare depărtare de noi, nu ne putea controla activitatea și așa nu ni-se retribuia după merit roadele ostenețelor noastre, prin

ce la mulți preoți scădea zelul de a mai lucra cu energia și însuflețirea avută, cu deosebire când vedea, că este preterat din cauza nepotizmului și a protecției — ce a avut-o până acum canceliștii etc., cărora li-se compută anii de serviciu în dublu — și așa trebuia să trăiască mai departe uitat de toți în neagra mizerie. Acestea și alte multe inconveniente trebuie să se delature radical, prin consfătuirea, conlucrarea și deciziunea preoțimei în sinoade.

Romul Ramonțian.
paroh.

Ordin circular

despre economizarea la medicamente și pansamente.

Marele Cartier general (serviciul sanitar) cu telegrama Nr. 113 din 3 Aprilie a. c. a ordonat cea mai mare economie cu medicamente și pansamente, deoarece acelea numai cu mari greutăți se pot procura. În consecință îndrumez cu cea mai mare insistență pe toți medicii, că luând în considerare împrejurările în cari trăim, să se nizească de-o parte a face cea mai mare economie cu medicamentele și pansamentele ce stau la dispoziție, de altă parte se controleze în privința aceasta și personalul inferior. Totodată provoc toate farmaciile militare, că deasemenea să facă economie cu medicamentele: medicamente „pe recept“ la ofițeri și asimilați să nu se extradee, decât în cantitate foarte redusă.

Sibiu, 7 Aprilie 1919.

Dr. Corbul,
Nr. 9201. medic colonel.

Informațiuni.

* **M. Sa Regina Maria**, a primit în audiență la palatul din Cotroceni pe ziaristii din București, spunându-le rezultatul vizitei Sale la Paris și Londra. Între alte declarații ale Suveranei noastre sunt ca: România va eși cu un mare profit dela Conferința de pace; că are promisiuni foarte sigure, că i-se vor satisfăce cererile. Regina noastră scumpă le-a spus, că n'a regretat de loc c'a fost ambasadoarea țării sale.

* **Din Budapesta**, între trupele refugiate dela front și între garda roșie, în urma unei ciocniri, au rămas morți.

* **În Budapesta** a dimisionat guvernul revoluționar, locul lui îl va ocupa un guvern socialist sub presiunea lui Kunfi.

* **Muntenegrii**, după renunțarea dela tron a regelui Nichita, în ultima lor adunare națională s'au unit cu Serbia.

* **Din India și China** au fost espulzați toți germanii.

* **Măne Sâmbătă** se va comunica delegației germane la Conferința de pace din Paris, textul preleminărilor păcii.

* **Wilson** în 3 Mai pleacă din Paris la Washington.

* **Ungurii** au cerut prin intervenirea misiunii engleze din Viena, încetarea ostilităților pe ambe fronturile maghiare.

* **Pentru românii** aflători în America se vor elibera pașapoarte să poată veni acasă, numai după încheierea păcii.

* **La Paris** a sosit Colonelul francez Vix. Dl Clemenceau primul ministru francez l'a și primit în audiență. Vix va raporta în scris, consiliului de patru evenimentele din Ungaria petrecute în vremea cât a stat dânsul în Budapesta.

* **Din Anglia și Statele Unite** nord americane se va aduce în România, cantități mari de material pentru căile ferate.

* **Ungurii** au cerut dela Comanda trupelor române, ca românii să ocupe Budapesta.

* **Pagubele României** după datele mai noi se ridică la 6.608,000,000 lei.

* **Academia română** a trimis 5000 lei pentru fondul jertfelor liniei de demarcație, iar societatea »Transilvania« tot pentru acelaș fond a trimis 2000 lei.

* **Ucrania** a trimis la Paris o delegație, care să subscrie preleminările de pace.

* **În teritoarele de curând ocupate**, populația maghiară au arătat o deosebită mulțămîntă trupelor românești din motivul, că a scăpat de furia bolșevicilor. În câteva orașe mai mari funcționarii au grăbit să depună jurământ oferindu-și serviciile statului român.

* **Italia** prin guvernul său a oferit Austriei o zonă liberă la portul Triest, în schimb Austria pentru acel loc va plăti o taxă an de an.

* **Comitetul Asociației** pentru literatura română și cultura poporului român invită, pe următorii bursieri ai acestei instituțiuni să arăte: dacă sunt

mobilizați, respective unde se află, clarificându-și situația actuală, pentru a li-se rezerva și pe mai departe bursele, ce li-se votase înainte de războiu sau în cursul acestuia, eventual pentru a-se putea publica concurs pentru bursele, ce ar fi devenit vacante. Anume sunt invitați în acest scop domnii și domnișoarele:

Ioan Aleman, student în drept, Cluj. Vasile Daneșin, student în drept, Cluj. George Sgîlbea, student în medicină, Cluj. Basiliu Stoica, student în medicină, Cluj. Victor German, student în medicină, Cluj. Elena Suciu, studentă în matematici, Cluj. Iosif Domșa, student la școala de arhitectură, Budapesta. Ștefan Lipovan, elev al școlii sup. industr., Cașovia. Traian Farghete, elev al școlii comerciale sup. Cluj. Ciril Morariu, absolv. al școlii de meserii, Câmpulung. Eugenia Rusu, elevă a preparand. de fete, Gherla.

AVIZ.

Au sosit într'un asortiment bogat **cartoane, zefire, pânzării, bombonării** și alte mărfuri.

Prețuri ieftine.

În detalii și mare, la firma

Traian Novac
BLAJ.

(52) 5-6.

La BLAJ apare:

„UNIREA POPORULUI“

Foaie săptămânală.

Redactor:

ALEX. LUPEANU—MELIN.

Având colaborarea celor mai de seamă scriitori populari. — Iese în fiecare JOI.

Cereți numeri de probă!

Adresa:

»UNIREA POPORULUI«
Blaj.

MAI NOU.

— Comunicatul oficial din 29 Aprilie. —

1. Frontul de Est: Nimic nou.
2. Frontul de Vest: Înaintarea trupelor noastre continuă pe tot frontul. — Inamicul primind întăriri rezistă cu îndârjire în regiunea mlăștinoasă dela Est de Solnoc în lungul canalului Hortobágy-Csatorna. — În seara de 28 Aprilie capetele noastre de coloană au ajuns pe linia Muncaci—Csap, malul stâng al Tisei

până în apropiere de Tokai, Balmazújváros, Canalul Hortobágy-Csatorna (vest Püspökladány) vest Gyoma, vest Ciorvas (Szarvas-Orosháza). Lupte destul de serioase au fost la Beregszász și canalul Hortobágy-Csatorna. — Trofee: 463 prizonieri, 7 tunuri, 2 obuziere de 100 mm, 26 mitraliere 1250 arme, 250 baionete și mari cantități de materiale și munițiuni.

Pierderi: Morți: Locot. Tanu Dumitru, sublt. Dadoc și 21 soldați. — Răniți: Maior Raneti Ștefan, căp. Raianu, locot. Copoescu, sblt. Ciudin Ignat și Ciochia și 37 soldați.

Marele Cartier General.

Comunicat oficial din 30 Aprilie.

Frontul de Est: Bande bolșevice au trecut prin surprindere Nistrul și au ocupat 3 pichete de grănițeri în sectorul Maiachi. În ziua de 24 Aprilie 1919 bandele au fost svărlite peste Nistru de trupele române. Pe restul frontului schimb rar de focuri.

Frontul de Vest: Patrurile noastre de cavalerie care operează la Nord de linia Csap—Muncaci au luat contactul cu patrurile Ceho-Slovacilor din regiunea Ungvar. S'au ocupat pe Tisa-Rakamaz și Tisa-Tok. În ziua de 29 Aprilie detașamentele general Tăut și colonel Botea au frânt rezistența pe care inamicul a pus-o timp de 2 zile în lungul canalului Hortobagy (Kartag) și Sălașul Nou (Kis-Ujszálás).

Trofee: 395 ofițeri, 4320 soldați, 3 tunuri de 80 mm, 16 obuziere de 100 mm, numeros material și armament.

Pierderi: Răniți: Capitan Popescu Dumitru și 10 soldați.

Marele Cartier General.

M Sa Regina primește pe ziaristi din București.

M. Sa Regina Maria a României a primit în audiență pe 45 de ziaristi la palatul Cotroceni. Grațioasa noastră Regină s'a întreținut cu ei, arătându-le rezultatul vizitei sale la Paris și la Londra. M. Sa Regina a declarat următoarele:

«Am fost primită în misiunea mea ca Regina aliată, și am declarat, că am venit nu pentru a mă plâng, ci ca să relev cererile și aspirațiile poporului meu. Am cerut armament, mașini, locomotive și tot ce trebuie punerii în valoare a bogățiilor României. Am vorbit politicianilor americani, englezi și francezi de bogățiile petrolitere ale României, bogății cari fără a le înstrăina, pot fi garanție pentru împrumuturi. Tot ce le putem da e petrolul și derivatele lui; sursele le vom păstra noi. M Sa Regina a declarat apoi, că pretutindeni, în Anglia și în Franța a fost foarte bine primită. La Paris americanii au invitat pe grațioasa noastră Regină să viziteze Statele-Unite, unde americanii îi vor pune toate la dispoziție. M. Sa Regina a declarat apoi, că România va eși cu mare profit dela Conferința de pace, că are promisiuni foarte sigure, că i se vor satisface cererile și că nu regretă de a fi fost ambasadoarea țării sale. La sfârșitul audienței, ziaristii au cerut desființarea cenzurei. M. Sa Regina a promis să intervină pentru îndulcirea regimului.»

(«Ren. Rom»).

Numărul cenzurat de: OVIDIU HULEA.

Director: **ALEXANDRU CIURA.**
Redactor: **Ovidiu Hulea.**